

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemni nedelje in praznike. — Inserati do 80 petič vrst a Din 2, do 100 vrst a Din 2,50, od 100 do 300 vrst a Din 3, večji inserati petič vrst Din 4.— Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.— Rokopis se ne vračaja.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knašjeva ulica št. 5
Telefon: 31-32, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 7 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 63, podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101.
Poštna hranilnica v Ljubljani št. 10.351

Optimizem prezidenta dr. Beneša:

Vojno je mogoče preprečiti

Na češkoslovaški strani ne manjka dobre volje — Z obojestranskim razumevanjem bo mogoče doseči zadovoljivo rešitev

Praga, 19. avg. p. Prezident dr. Edvard Beneš je sprejel znano ameriško novinarico Pavlo Leclairovo in ji dal pomembno izjavo o svojih splošnih pogledih na sedanji mednarodnopolitični položaj, na spor s sudetskimi Nemci in posebej o češkoslovaško-ameriških prijateljskih odnosih. Prezident dr. Beneš je med drugim dejal:

Prepričan sem, da se bo mir v Evropi ohranil. Poskusiti moramo sodelovati vsi skupno za to stvar. Sam bi rad storil vse, kar mi je le mogoče v ta namen. Stalno se naadam, da vojne ne bo, in prepričan sem, da je mogoče vojno preprečiti.

Nikoli nisem izgubil te nade in gojil sem jo tudi za časa dosedanjih pogajanj v Češkoslovaški. Prepričan sem, da postopamo do skrajnosti stvarno in na osnovi popolne enakosti našega življa. Zmerno smo si prizadevali izvajati načela svobode in enakosti v državi. Zadovoljen sem sprico spoznanja, da je mogoče s stvarno dobro voljo in primerno bržino rešiti vsa konkretna vprašanja. Te dobre

volje je polna mera na strani vlade in mislim, da jo smemo prav tako pričakovati tudi na drugi strani. V polni meri se tudi naadam, da bo imela mislija lorda Runcimana zares svoj pravi učinek.

Vem, koliko je med nami simpatij za Zedinjene države. V zadnjih 20 letih so ostali naši odnosi prijateljski in konstruktivni. Ameriško prijateljstvo nam je mnogo pomagalo pri ustvaritvi naše države. Jasno je, da upam, da bodo ostali ti odnosi tudi še nadalje prisrčni. Moralna pomoč Zedinjenih držav pomeni za nas mnogo. Od vsega početka smo bili Zedinjenim državam duhovno zvesti in udani. Vsakdo ve in se spominja, koliko so nam Zedinjene države za časa svetovne vojne pomagale. Svojo republiko si zamisljamo kot majhno sestro Zedinjenih držav. Prav tako se namreč v našem nacionalnem življenju trudimo, da bi v vsem postopali v popolnem skladu z načeli demokracije, kakršna se tako dosledno izvajajo v Ameriki.

Nemci bodo zahtevali izvedbo plebiscita v sudetskih krajih

Senzacionalne informacije londonskega lista o Henleinovih načrtih

London, 19. avgusta. e. O razlogih taktike zavlačevanja, ki ga izvaja nemška sudetska stranka v pogajanjih s češkoslovaško vlado, doznava »Daily Telegraph«, da se je Henlein 12. in 13. avgusta sestal v Curihu s svojim prijateljem, angleškim polkovnikom Christieom. Na tem sestanku je Henlein odgovoril na nekatera vprašanja, ki jih je postavil njegov prijatelj. Na vprašanje, kakšne zahteve bo postavila njegova stranka na sestanku s predsednikom vlade g. Hodžo, je odgovoril Henlein, da bo zahtevala njegova stranka absolutno avtonomijo in dva ali tri resore v vla-

di. Če vlada ne bi bila pripravljena dati dveh ali treh resorov, bo stranka prisiljena zahtevati pravo veto v vseh važnih državnih vprašanjih. Na vprašanje, ali zahteva nemške sudetske stranke vsebuje tudi zahtevo po spremembi dosedajšnji smeri češkoslovaške zunanje politike in če stranka namerava zahtevati preorientacijo v smeri naporov Nemčije, je Henlein odgovoril pritrdilno. Dejal je, da bo treba odgovorjati češkoslovaško - ruski obrambni pakt in zvezo s Francijo. Pri-

Runcimanovo posredovanje

Praga, 18. avg. o. Prva faza pogajanj med Češkoslovaško vlado in vodstvom sudetsko-nemške vlade je potekla, ne da bi se niti eno izmed spornih vprašanj premaknilo z mrtve točke. Sedaj se je pričela druga faza razgovorov, za katero bo neposredno in odločno posegel angleški posredovalec lord Runciman. Njegova naloga je, da doseže kompromis med Prago in sudetskimi Nemci. Vobče sodijo, da bo to v resnici poslednji poizkus za ureditev narodnostnih problemov na Češkoslovaškem v okviru češkoslovaškega notranjega političnega sistema. Če se bo tudi ta poizkus izjalovil, bo treba seči po mednarodno političnih sredstvih. Runciman se zaveda, da Henlein ne postopa na lastno odgovornost in po lastni inicijativi. Čeprav se bo morda sprico tega sestal s Hitlerjem, bo vendar skušal posredovati za sporazum med vodstvom sudetsko-nemške stranke in praško vlado. Pa vendar sodijo praški politični krogi, da se je težje problema že premaknilo z osi Praga-Berlin na osi Berlin-London.

Sestanek Runciman - Hitler

LONDON, 19. avg. o. »News Chronicle« poroča, da je Runciman v razgovoru z zastopniki sudetskih Nemcev v resnici izrazil željo, da bi sestal s Hitlerjem. Vodstvo sudetsko-nemške stranke je to željo po posebnem odposlancu takoj sporočilo nemškemu zunanjemu ministru. Sedaj poročajo, da je Hitler pristal na to in da bi rad neposredno z Runcimanom govoril o sudetsko-nemškem vprašanju. Sedaj se že vršijo priprave za ta sestanek. Trenutno še ni znano, ali bo Runciman na ta sestanek povabljen od vodstva sudetsko-nemške stranke ali od nemškega poslanstva v Pragi. Nemški politični krogi dovajajo v zvezo s tem tudi tajinstveno potovanje na katerega se je predinočnim odpravil Hitlerjev osebni tajnik kapetan Wiedemann.

Izrazi sožalja

ob smrti II. podstaroste SKJ Djure Paunkovića

BEOGRAD, 19. avg. Povodom smrti II. podstaroste SKJ brata Djure Paunkovića je prejel Savez naslednje sožalne brzojavke:

Ob priliki smrti našega odličnega brata Sokola Djure Paunkovića prosim upravo, da sprejme moje najgloblje sožalje. — Dr. Milan Stojadinović, predsednik vlade in zunanji minister.

Sočutujem v vaši globoki žalosti za vrlim in zaslužnim našim podstarostom, našim poštovanim in neumornim nacionalnim delavcem Gjuro Paunkovičem. Prosim, da blagovoli bratski Savez sprejeti moje globoko in iskreno sožalje. — Dr. Vekoslav Miletić, minister za telesno vzgojo.

Vseslovaška sokolska zveza izreka globoko sožalje ob smrti brata Djure Paunkovića. — Dr. Stanislav Bukovsky. Češkoslovaška Obec Sokolska sočutuje z vami ob smrti Vašega vzornega delavca in brata Djure Paunkovića. — COS. Zveza Junakov in junakinja Bolgarska izraza ob težki izgubi, ki je zadela s smrtno odličnega, pri nas in vas spoštovanega podstaroste Djure Paunkovića, kateremu bodi Bog milostljiv, svoje sožalje. — Za Zvezo Junakov: general Radko Atanasov.

Pred važnimi dogodki na Poljskem

VARSAVA, 19. avg. w. Po povratku pred sednika republike Moscickoga so se pričela važna politična posvetovanja. Predsednik republike je danes imel dolg razgovor z maršalom Ridy-Smiglim. Temu razgovoru pripisujejo v političnih krogih izredno važnost in napovedujejo za bližnjo bodočnost zelo važne spremembe v notranje-političnem življenju.

Poplave v Indiji

London, 18. avg. o. V srednji Indiji so nastale strašne poplave. Podrobnih vesti o tej katastrofi še ni. Izvedelo se je le, da je bilo poplavljenih preko 2000 vasi in da je preko pol milijona ljudi brez strehe.

Borzna poročila

Curih, 19. avgusta. Beograd 10.—, Pariz 11.8975, London 21.235, New York 436.25, Bruselj 73.425, Milan 22.95, Amsterdam 238.65, Berlin 174.90, Dunaj 32.—, Praga 15.075, Varšava 82.25, Bukarešta 1.25.

Nj. Vel. kralj Peter II. v Ljubljani

Davi ob 11. se je pripeljal v Ljubljano Nj. Vel. kralj Peter II. v spremstvu brata kraljeviča Tomislava. Eleganten avtomobil z visokimi gostoma se je ustavil na Tyrševi cesti pred Baragovo trgovino, kjer je že včeraj popoldne Nj. Velikanstvo kraljica Marija, ki je prišla na obisk k bolnemu kraljeviču Andreju, nakupila nekatere predmete. Kralj si je z zanimanjem ogledal

nekateri stvari in tudi kupil nekaj specialnih predmetov, nato pa je v spremstvu brata Tomislava in adjutanta sedel v avtomobil, ki ga je odpeljal v Leonišče.

Pred Baragovo trgovino pred nebotičnikom se je zbrala med tem velika množica ljudi, ki je mladega kralja pri prihodu in odhodu navdušeno aklamirala in mu priredila prisrčne ovacije.

Djura Paunković na poti v domovino

Maribor, 18. avgusta. Davi ob 8.40 je prispela z Dunaja v Maribor krsta z zemskimi ostanke pokojnega drugega podstaroste Saveza SKJ brata Djure Paunkovića. Na kolodvoru se je že pred prihodom dunajskega vlaka zbralo zastopstvo mariborske sokolske župe s podstarostom br. Prelogom in ravnateljem Mastnakom na čelu, zastopniki Sokola-matice in vseh sokolskih društev v krogih ter mnogo občinstva. Vagon s krsto so po prihodu dunajskega vlaka odklopili in priklopili našemu potniškemu vlaku, ki odhaja ob 9.15 iz Maribora.

Takoj po prihodu vlaka so odprli vrata vagona, označena z belim križem, na kar so zastopniki mariborske sokolske župe položili na krsto krasen venec. Zbrano sokolstvo se je poslovilo pred vagonom, nato pa se je starosta matičnega Sokola dr. Slavko

Fornazarič v toplo občutenih besedah poslovil od pokojnika v imenu obmejnega sokolstva. Izjavil je med drugim:

Še ves zdrav in življenja poln si nas vodil po zlati Pragi, kjer se je v vsem veličastju razvijala moč sokolstva, njegove volje do življenja in borbenosti. Toda ravno ob tej nepričakovani veličastnosti in lepoti sokolske misli so opesale tvoje moči. Mrtev se vraščaš brat Gjuro v domovino, ki si jo tako ljubil. Obmejno sokolstvo polaga na tvoj grob venec v znamenju bratske zvestobe in hvaležnosti. Ko se vraščaš v domovino, te sprejemajo v globoki boli vsa naša sokolska srca. Slava tebi brat Gjuro!

Sokoli so trikrat vzkliknili »Slava«, na kar so se zaprla vrata vagona in vlak s krsto je odpeljal proti Celju. Na zadnji poti sta spremljala pokojnika do Celja starosta dr. Fornazarič in brat Princ.

Tragična letalska nesreča pri Milanu

Med žrtvami je milanski prefekt z vso družino

MILANO, 19. avg. z. Snoči se je pripetila pri Milanu tragična letalska nesreča, katere žrtev je postal milanski prefekt inž. Mario Chise z vso svojo družino. Tovarna letal Macchi je preizkušala neko novo vodno letalo najnovejšega tipa. Po večkratnih poskusnih poletih, ki so vsi dobro uspeli, je snoči povabila na letalski izlet prefekta z njegovo družino. Prefekt se je vabilu odzval. V letalu je bilo s posadko vred 13 oseb. Letalo se je brezhibno dvignilo in zakrčilo po zraku. Ko pa je priletelo nad Vareso, je iz neznanega vzroka nenadoma

treščilo na zemljo in se popolnoma razbilo. Vseh trinajst potnikov je našlo smrt pod razvalinami. Vest o nesreči se je z bliskovito naglico razširila po mestu in okolici in je izvala splošno sočustvovanje z nesrečno prefektovo družino. Vlada je takoj odredila posebno preiskovalno komisijo, ki bo skušala ugotoviti vzrok te tragične nesreče. Komisiji načeljuje letalski general Pellagioni, član komisije pa je med drugimi tudi letalski general Porro. Trupla nesrečnih žrtev so prepeljali v Milan, kjer bodo položena na skupni mrtvaški oder.

Francovci pripravljajo ofenzivo

Nenadna zapora meje napram Franciji — Negrin se muči v švici

Pariz, 19. avg. e. Kakor javljajo s francosko španske meje, so španske obmejne nacionalne oblasti zaprle špansko mejo pri Irunu. Ta ukrep je vzbudil pri francoskih obmejnih oblasteh precejšnje vznemirjenje. Francozom ni znano, zakaj je bil napravljen ta ukrep, domnevajo pa, da so nacionalisti zaprli mejo zaradi tega, ker pripravljajo ofenzivo velikega sloga in ne žele, da bi se vesti o tem prenašale čez mejo. Druga možnost, po kateri naj bi bile zaprte meje, je pa v tem, da preprečijo svojim pristajem iz Španije, da hodijo čez mejo, ker baje delajo v tujini propagando za vrnitev Bourbonov v Španijo.

Curih, 19. avgusta. Predsednik španske vlade Negrin, ki je prenočeval v Ženevi, se je danes odpeljal v Curih. Po službenih vesteh je bil izdan v zvezi z njegovim potovanjem ta-le komunikacije:

Potovanje g. Negrina na mednarodni fiziološki kongres v Curihu je najboljši dokaz, da Negrin sam smatra, da zapušta državo v popolnoma urejenem političnem stanju in da tudi vojna situacija ne da je nobenega poudara za vznemirjenje. G. Negrin je znan fiziolog, on je poleg svoje prepoznavnosti in odgovornosti človek, ki vodi svojo državo v času vojne, vendar je našel dovolj časa, da sodeluje na mednarodnem fiziološkem kongresu v Curihu.

Japonski naval na Hankov

Kitajci se pripravljajo na odločno obrambo

Šanghaj, 19. avgusta. AA. Reuter poroča, da se je pričela nova japonska ofenziva ob Rumeni reki v provinci Sansi. Japonci poskušajo prodreti do Hankova s severne strani. Poročajo tudi, da se je v Fučiju pojavila kolera in malarija, poleg tega pa še živinska kuga. Te bolezni so zahtevale že veliko število človeških žrtev.

Šanghaj, 18. avgusta. AA. (Stefani). Oddelek japonskih letal je včeraj bombardiral južno in vzhodno železniško postajo ter tovarne za municijo. Po tem napadu so se japonska letala vrnila nazaj v svoja oporišča. Nekaj so jih pa Kitajci sestrelili.

Honkong, 19. avg. AA. (Stefani). Krozi go glasovi, da je general Čangkašček sklenil s sovjeti dogovor glede odločne obzambe Hankova.

Šanghaj, 19. avg. AA. DNE. Danes je bil izvršen atentat na šesta tajna kitajske policije Lulienkva v mednarodni koncesiji. Več oseb je nanj izstrelilo 20 strelkov. V zvezi s tem atentatom je policija po več preiskavah dobila v roke večje količine materiala, dokumentov, fotografiranih aparatov in potnih listov. Ugotovili so, da je ves ta material pripadal kitajski teroristični organizaciji.

Hankov, 19. avg. AA. (Reuter). Kakor se izve, so se v severni Kitajski kitajske neregularne čete spustile v borbo z znatnimi japonskimi oddelki. Kitajcem se je posrečilo v krvavi bitki pobiti 13.000 japonskih vojakov. Ujeli so 600 japonskih vojakov, a mnogo orožja zaplenili.

Stavka pristaniškega delavstva v Franciji

Pariz, 18. avg. br. Stavka pristaniških delavcev, ki je izbruhnila najprej v Marseillu, se je zadnje dni razširila tudi na druge luke, tako da je pomorski tovarni promet zelo oviran. Delodajalci odklanjajo pogajanja s stavkajočimi, zaradi česar tudi posredovalna akcija vlade dosega, da ni imela uspeha. Vlada je sedaj zagrozila z militarizacijo pristanišč, če se podjetniki in stavkajoči ne bodo do konca tedna sporazumeli. V tem primeru bo odrejena mobilizacija pristaniških delavcev, v vseh pristaniščih pa bo vojaštvo prevzelo vodstvo in nadzor nad ladjami.

Nov angleški poslanik v Moskvi

London, 18. avgusta. b. Za naslednika sedanjega angleškega poslanika v Moskvi Chilstona, ki stopi ob koncu tega leta v pokol, je imenovan sir William Seeds, ki je bil pet let angleški poslanik v Braziliji, se prej pa v mnogih evropskih državah ter član porenke medzavezniške komisije.

Širite

»Slovenski Narod«

Roosevelt o vlogi Zedinjenih držav

v obrambi miru in civilizacije
Amerika ne more s prekrizanimi rokami gledati na dogodke v Evropi

LONDON, 19. avg. Reuter poroča iz Kingstona v Kanadi: Ob priliki svoje promocije za častnega doktorja na kingstonski univerzi je imel predsednik USA daljši govor, v katerem je podčrtal prijateljstvo med USA in Kanado ter njih kulturno solidarnost. Med drugim je naglašal:

Zedinjene države ne bodo držale križem rok, če bo kakša tuja sila ogrožala kanadski teritorij. Obstoji zajednica civilizacije in kulture, ki ni vezana na državne meje. Mi v Ameriki nismo več kakor nekdanj na oddaljenem kontinentu in nismo več zavarovani pred mednarodnimi viharji, ki prihajajo z ene strani oceana. Ne moremo več trditi, da nam ti viharji ne morejo napraviti nobene škode. Zdaj smo tu v Ameriki postali predmet velikega zanimanja za vse generalne štabe in za vsa sredstva propagande onstran oceana. Toda obilica naših gospodarskih virov, moč naše trgovine in industrije ter sila naše vojske in mornarice nas napravljajo za faktorje življenjskega pomena za svetovni mir ne glede na to, ali želimo ali ne želimo, da izumemo to vlogo.

Po sreči mi v Ameriki in vi v Kanadi eni in drugi lahko z vedrim čelom gledamo v oči vsem možnostim in se zavedamo, da ne bomo opustili niti enega sredstva kakršnekoli vrste, da dosežemo utrditev svetovnega miru. Če bi v tem ne uspeli, se lahko tolažimo s tem, da bomo na ameri-

ški hemisferi močna trdnjava za obrambo civilizacije.

Odgovarjajoč na govor predsednika USA Roosevelta je predsednik kanadske vlade Mackenzie rek, da je kanadski narod globoko hvaležen za izraze pripravljenosti in dobre volje, ki jih je omenil Roosevelt. Tako, kakor Kanada, pa bo prezidentu Rooseveltu hvaležen tudi ves vznemirjeni svet.

WASHINGTON, 19. avg. Govor prezidenta Roosevelta tolažilo v mednarodnih krogih kot razširjenje Monroeve doktrine tudi na Kanado. Smatra se, da je Roosevelt hotel poudariti vlogo Kanade v političnem življenju Amerike. V političnem prevladuje mnenje, da bo Kanada kot sestavni del Amerike, pristopila k panameriški uniji.

Nemiri v Palestini

JERUZALEM, 19. avg. w. V jeruzalemskem predmestju Sauhedrin je danes skupina Arabcev napadla in do smrti kamernjalo 19letnega židovskega teologa. Predno je mogla intervenirati policija, so ga pobili že do smrti. V Nazaretu so Arabci vrgli bombo na židovski avtobus. Trije židje so bile hudo, 13 pa lažje ranjenih. Zaradi izgrediv v Haifi je bila tjaka poslana vojna križarka »Rebulla«.

Stanovske razlike

na teritoriju mestne občine ljubljanske

Ljubljana, 19. avgusta. Že pred priključitvijo okoljskih občin k Ljubljani so bile stanovske razlike na pomenu mestne občine ljubljanske zelo vidne, zlasti v krajih, ki so bili bolj oddaljeni od središča mesta. Po inkorporaciji pa so se te razlike še znatno povečale, deloma pa tudi spremenile. Razumljivo je, da na središču mesta ni imela inkorporacija nikakršnega vpliva, ker to je ostalo takšno, kakor poprej. Seveda, kdor pozna Ljubljano zadnjih 30 let, bo pa tudi o teh spremembah vedel marsikaj povedati. Toda o tem pisati ni moj namen, pač pa bi rad pokazal na razlike, ki se v zadnjih letih bistveno odražajo na teritoriju mestne občine ljubljanske.

Te razlike obstojijo pred vsem v stanovski opredelitvi prebivalstva ter v stavbeni in terenski arhitekturi, ki je zlasti v povojnih letih pokazala svoj razmah pri nastopi in iznajdljivosti. Ako izzamemo stolno mesto Beograd, je Ljubljana na prvem mestu v naši državi za svojo gradbeno delavnost. Ta gradbena delavnost v Ljubljani gre v prvi vrsti na račun privatnega kapitala, ki ga je vložil v zgradbe prvovrstni mali človek, delavec, obrtnik in nižji uradnik. Razumljivo je, da pri tem ne moremo podcenjevati gradbene delavnosti mestne občine ljubljanske, ki je zgradila po vojni stanovanjskih hiš za približno 58 milijonov din. Toda na žalost moramo pri tem poudariti, da gradbena delavnost mestne občine ni bila baš presrečna, niti v estetskem, še manj pa v finančnem pogledu, ker minus teh stanovanjskih hiš precej obsevnemu obremenjuju vsakoletni občinski proračun.

Sele v zadnjem desetletju so začeli graditi tudi denarno močnejši sloji svoje palače v središču mesta, dočim so v prejšnjih letih kakor tudi še sedaj finančno šibkejši najraje gradili svoje domove na periferiji, bodisi v območju mesta, ali pa izven meja mestne občine. Zelo tehtnih razlogov za to, da so ti novograditelji bile zidali svoje hiše na periferiji, je bilo več, bili pa so skoraj vsi finančnega značaja. Okoliške občine s svojo uidevno davčno politiko so bile prava privlačna sila, pa tudi postopek upravnih oblasti pri gradnji je bil neprimerno bolj zadovoljiv kakor v mestu. Razlika o davčno olajševalni dobi ni igrala v času odločitve za gradnjo nikake vloge, zlasti se zato ne, ker je bil v okolici odstotni odbitek višji kakor v mestu. Končno pa je tudi res, da se slovenski mali človek mnogo boljše počuti v sebi enakem okolju, kakor v središču mesta. Marsikdo iz Most, Viča ali Šiške bi bil zelo nesrečen, če bi moral stanovati na Miklošičevi ali Aleksandrovi cesti, ker se zaveda, da ta sosesčina njemu niti najmanj ne sliči. Seveda dosti, krat temu ni tako, toda kdor je preživel

že večji del svojega življenja v skromnih razmerah, ta gleda v vsakem boljše obdelanem človeku bogataša, ki njemu ni enak.

Posledica tega naziranja je, da stanujejo in imajo svoje nepremičnine v središču mesta po večini samo boljše situirani poslovni ljudje, pridobitniki, višje uradništvo in razni drugi, ki so finančno dobro podprti, tako da bi morda nekateri med njimi upravičeno zaslužili ime »bogatašic«. Seveda to ni nobena posebnost Ljubljane, temveč je prirodno svojstvo vseh mest in trgov. Čim bolj se oddaljuješ od središča mesta, tem manjši so stavbe in tem bolj pogosto srečavaš ljudi, ki pripadajo nižjim slojem.

Zaradi tega tudi nekatera mesta uravnavajo svoje mestne davščine tako, da razrede mestni pomeerji v več plačilnih razredov, in te razrede obdajajo z različnimi odstotki. Ako sem prav informiran, je obstojalo v predvojnem Trstu kar 9 razredov za predpisovanje mestnih davkov in drugih dajatev, ki so bile s tem v zvezi. S temi razredi je bilo mesto razdeljeno tako, da je tvorila sredina mesta, kjer so bili prebivalci najbolj premožni, prvi razred, ki je bil obdajen z najvišjim odstotkom. Nato pa so se pri vsakem nadaljnjem razredu odstotki zniževali tako, da je zadnji, to je deveti razred na periferiji plačal najnižji odstotek.

Tudi v Ljubljani je že obstojala diferencialna predpis mestnih davščin, toda na populomno drugačni bazi kakor je zgoraj omenjeno. Z odpravo tega diferenciala v letu 1933 so imetniki lokalov precej pridobili, posestniki, ki nimajo lokalov, pa izgubili.

Popolnoma razumljivo je, da bi bilo v Ljubljani diferencialne v pogledu mestnih davkov danes mnogo bolj potrebno kakor kdaj prej. Dalo bi se izvesti brez posebnih komplikacij, ker bi trije razredi s pravično razdelitvijo popolnoma zadostovali. Treba bi bilo seveda resnega študija in temeljitega poznavanja gospodarskih prilik prebivalcev v posameznih okrajih in ulicah.

Prepričan sem, da se mestna občina takemu ali podobnemu razlikovanju za predpis mestnih davščin v bodoče ne bo mogla dolgo izogibati ter bo prej ali slej prisiljena k temu. Vzrok pa je bil podan s priključitvijo okoljskih občin, ker s tem so se stanovske razlike ljubljanskega prebivalstva neprimerno povečale.

H koncu naj omenim še, da je finančni efekt take razdelitve po razredih lahko popolnoma isti, kakor pri enotni obdavčitvi, zato tudi ni nobenega tehtnega razloga, ga proti temu. Prvi in zadnji pogoj za tako razdelitev pa je: da jo izvedejo nepristranski, izkušeni in uidevni gospodarski delavci.

Janko KOS.

karatov. Bil je 104 mm dolg in 63,5 mm širok. Podoben je bil kosu ledu. Ime »Cullinan« je dobil po predsedniku rudniške družbe Cullinanu. Prodati ga ni bilo mogoče, ker je bil prevelik. Sledaj ga je kupila na predlog predsednika transvaalske kolonije Botha državna blagajna in ga podarila angleškemu kralju Edwardu VII. v znak hvalečnosti za podelitev ustave. Ker je pa imel dragulj v sredini motno jedro, so ga v Londonu razrezali in izbrusili iz njega več kosov. Največji je tehtal 530, drugi pa 509 karatov. Drugi demanti iz prvotnega »Cullinana« so shranjeni v wakefielskem delu Londonskega stolpa. Pred klekno omaro, kjer so shranjeni vsi ti demanti, stoji noč in dan oborožena straža.

Med drugimi velikimi demanti je treba omeniti »Kohinor«, izvirajoč iz Indije. Po prvem brušenju je tehtal 156 karatov. Zgodovina tega kamna je zelo bogata in sega skoraj 5.000 let nazaj, zdaj se tudi on leskeče v angleški kroni. Demant »Južna zvezda« tehtal 128,5 karatov in je last nekakega indijskega maharadže. Demant »Veliki Mogul« se je izgubil. Tehtal je 279 karatov, ukradli so ga perzijski vojaki, ga razbili v manjše dele in prodali. Omeniti je treba še sloveči demant »Orlov«, ki ga je podaril ruski princ Orlov svoji ljubici carici Katarini, ko je prišel v nemilost in se ji je hotel znova prikupiti. Ta demant je zdaj v sovjetski zakladnici, kjer je shranjenih še mnogo drugih draguljev iz carske zakladnice.

Maršal Blücher — sin ruskega tlačana

Od tovarniškega delavca in navadnega vojaka se je povzpel do maršala

Ime maršala Vasilija Konstantinoviča Blücherja se je znova pojavilo v javnosti v zvezi s sovjetsko-japonskim konfliktom na meji Mandžukua. Še nedavno je krožilo mnogo vesti o maršalu Blücherju, poveljniku posebne sovjetske armade za Daljni vzhod. O njem so trdili, da je bivši višji častnik avstro-ogrske armade, drugi so videli v njem potomca generala Blücherja, zmagovalca nad Napoleonovo vojsko, ki je bil znan pod imenom maršal Vorwärts. Tudi Blücherjevo delovanje na Kitajskem, kjer je nastopal pod imenom Galen, je prineslo še več fantastičnih ugibanj v življenjske poti tega moža. Največ luči v govorice o njegovem poreklu sovjetskega maršala je prinesel njegov življenjski opis, objavljen nedavno v založništvu komunistične stranke v Habarovsku. Tu so ovržene mnoge domneve in napačne vesti, vendar pa ostane Blücherjeva življenjska pot izredno pestr.

Točno je dokazano, da je Blücher ruskega rodu. Rojen je bil kot kmečki sin leta 1889 v vasi Baščinka v jarošlaski guberniji. Ime Blücher je dal siromahni jarošlaski kmet svojemu tlačanu, očetu Vasilija Konstantinoviča Blücherja. Mladi Blücher je hodil v cerkevno šolo, potem ga je pa oče poslal v Petrograd, kjer se je učil kot vajenec v neki trgovini. Ta poklic mu pa ni bil všeč. Zato je dal trgovini slovo in dobil službo delavca v francosko-ruski tovarnici. Iz te so ga zapodili zaradi udeležbe v revolucionarnem delavskem krožku. Mladi Blücher se je napotil v Moskvo in leta 1909 je bil zaposlen kot ključavničar v železniški delavnici.

Tik pred svetovno vojno je bil aretiran zaradi nagovarjanja k stavki. Toda kmalu so ga izpustili in leta 1914 je bil mobiliziran in poslan takoj kot navaden vojak na avstrijsko fronto. Leta 1916 je bil tako težko ranjen, da so ga po dolgem zdravljenju odpustili iz vojske. Potem je delal v tovarnah v Nižnjem Novgorodu in Kazanu in udeležil se je priprave za boljševiški prevrat, ko je bil izvoljen za člana revolucionarnega odbora. Proti koncu 1917 je bil že eden vodilnih članov samarskega revolucionarnega odbora in vodil je rdečo gardo proti atamanu Dutovu, ki se je bil uprl sovjetski vladi. V Orenburgu je bil s svojimi četami odrezan, pa je zbral 10.000 mož iz partizanskih čet in se prebil na zapad. Boril se je pri Ufi in se končno združil z glavno rdečo armado. Za svojo hrabrost je bil odlikovan z redom Rdečega prapora.

V letu 1919 je organiziral iz uralskih in moskovskih delavcev 51. strelsko divizijo in postal njen poveljnik. Zavzel je z njo

mesto Tjumen. Potem je pa krenil proti vzhodu, kjer se je boril proti Kočaku. Pozneje so poslali Blücherja z njegovo divizijo na jug proti generalu Denikin. Na Krimu se je borila njegova divizija pri Karkovki in poskusila je polasti se ključa od Krima z napadom na Perekop. Za to operacijo je bil Blücher odlikovan z dvema novima redoma Rdečega prapora. Potem je pa hitro napredoval. Leta 1921 je bil imenovan za vrhovnega poveljnika narodno-revolucionarne armade in za vojnega komisarja v republiki Daljnega vzhoda. Kot diplomatski zastopnik se je udeležil pogajanj v Dajrenu. Odkoder se je vrnil v Čito, da bi pripravil ofenzivo proti japonski okupacijski armadi v ruskem Primurju. Osebnost je poveljeval sovjetskim četam med napadom na Voločajevko, kjer se je odločila osvoboditev Habarovska. Vladivostoka in vsega Primurja. Japonska vojska se je morala umakniti.

Leta 1924 je odpotoval na povabilo takratnega predsednika kitajske republike Sunjatsena na Kitajsko ne kot Blücher, temveč kot Galen, ali kakor so ga imenovali Kitajci Ga-Lin Štiri leta je ostal na Kitajskem in je bil eden najboljših vojaških svetovalcev kantonske vlade. Predstnik Sunjatsen je visoko cenil nadarjenega vojaškega dostojanstvenika in predlagal mu je, naj ostane na Kitajskem. Toda leta 1929 se je že zopet pojavilo Blücherjevo ime. Takrat je bila ustanovljena posebna armada Daljnega vzhoda in njen poveljnik je postal Blücher. Njegovim odlikovanjem se je pridružil še red Rdeče zvezde in najvišje odlikovanje, Leninov red. Osebnost je vodil bitke pri stanici Mandžurii in Džakajonu, kjer je ujela njegova vojska 10.000 vojakov po Japancih organizirane protisovjetske vojske.

Vso svojo energijo je posvetil organizaciji armade na Daljnem vzhodu, ki je postala samostojna, na vzhodni fronti neodvisna armada, dobro oborožena in izveščana. Ko je bil v Rusiji ustanovljen maršalski čin, je bil Blücher med prvimi petimi sovjetskimi maršali. Na prvih volitvah vrhovnega sovjeta je bil izvoljen za njegovega člana. Zadnje operacije na mandžurski meji so pokazale, da je Blücherjeva armada pripravljena in disciplinirana tako, da je ni mogoče izzvati z nobenimi provokacijami v pustolovščino. Budno je branila samo sovjetsko mejo, poverjeno njeni obrambi.

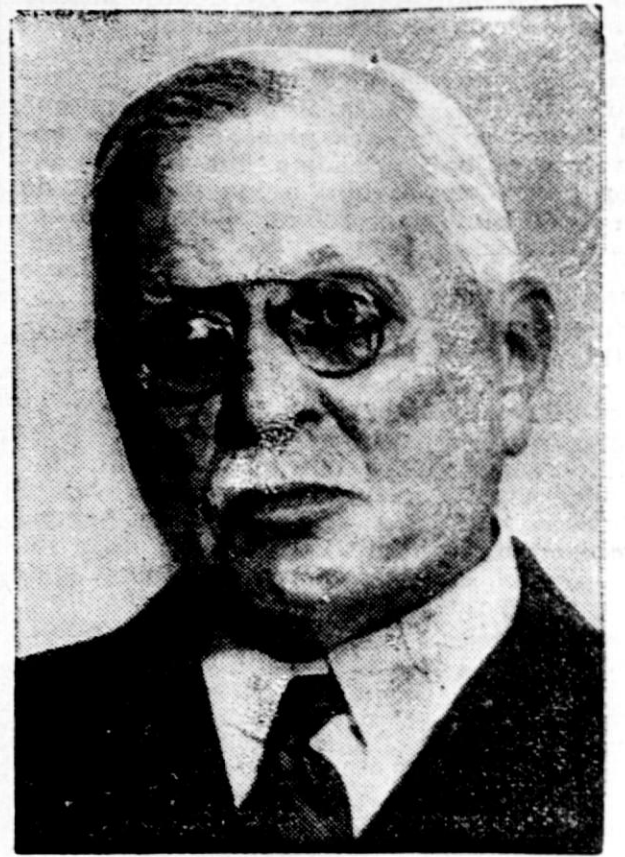
Ugasle zvezde

Ce zažari zdaj pa zdaj nova zvezda, vzbudi to mnogo zanimanja in presenečenja tudi med laiki. Če pa katera zvezda ugasne, se zanimajo za tak pojav samo zvezdoslovci. Pri ogromnem številu zvezd to res ne igra nobene vloge, če ene ali druge ne morejo več najti. In take pogrešane zvezde zabeležijo zvezdoslovci samo v velike kataloge. Navadno gre za isti pojav, kakor pri novih zvezdah, samo v nasprotni smeri ali bolj rečeno z nasprotnim znamenjem. Ko zvezda zažari, jo zvezdoslovci opazijo, krstijo, opremijo s številko in zabeležijo v katalog. Potem njena svetloba pojma, dokler se končno ne izgubi, da jo zapišejo med pogrešane.

Takih zvezd je okrog 500. Med njimi je tudi nekaj malih planetov, ki so bili pomotoma zabeleženi kot stalnice. Če jih iščejo na določenem mestu, jih ne najdejo, ker krožijo po svojih potih. Med pogrešanimi in takih zvezd, ki bi bile navadnim ljudem kolikor toliko znane, večjo senzacijo bi seveda zbudilo, če bi izginila polarna zvezda. V tem primeru bi se gotovo tudi širša javnost zanimala za probleme zvezdoslovja.

Insullova oporoka

O smrti bivšega ameriškega industrijskega magnata, kralja električnih inženirskih Samuelja Insulla smo poročali. Nekaj so pisali o njem cele stolpce v gospodarskih rubrikah, pozneje je pa prišlo njegovo ime v rubrike romantičnih reportaž, ko se je med svetovno gospodarsko krizo z njegovimi načrti razblinila tudi vrednost delnic njegovih podjetij in je moral Insull pobegniti. Ustavil se je slednjič v Grčiji, misleč, da bo tam varen, pa so ga grške oblasti izročile ameriškim. Čez nekaj časa se je pojavilo njegovo ime zadnjič v senzacionalnem poročilu, kjer je bilo rečeno, da ga je sodišče opustilo, ker mu ni moglo dokazati, da je sam zakrivil konkurz in da se je obestil s njim.

Insull je potem izginil. Naselil se je v Parizu in šele čez več let je prišla v javnost prva nova vest o njem, namreč o njegovi smrti. Mož, ki je bil štirikrat milijonar in je štirikrat izgubil vse premoženje, je umrl porabljen in celo siromašen. V žepu je imel sedem frankov in to je bilo skoraj vse njegovo premoženje. Vendar so pa ljudje z zanimanjem pričakovali njegovo oporoko. Odprli so jo te dni v Chicagu. Tudi oporoka kaže, kako se je bilo razblinilo Insullovo bogastvo. Delnice po njem ustanovljenih družb so bile nekoč vredne v našem denarju skoraj eno milijardo in približno tako visoko so cenili Insullovo premoženje. Iz oporoke pa je razvidno, da je zapustil v našem denarju nad 700 milijonov dolgov, večinoma kredita, ki so mu ga dajale banke. Za izvršila oporoke je določil svojega sina, ki je po poklicu novinar. Zapustil mu je pa kot rečeno same dolgove.

Iz Gornje Radgone

Nabiralna akcija Sokolsko društvo je razposlalo vsem državljanom in bližnjim okolici prošnje za prostovoljne prispevke za zgradbo društvenega doma na meji. Posedanja akcija se je izkazala za dokaj uspešno, ker kaže vse obsejno prebivalstvo razumevanje in izredno naklonenost. Vsi oni, pri katerih se bodo v prihodnjih dneh zglasili pooblaščen nabiralci prostovoljnih prispevkov, se naprošajo, da započeto delo obsejnega sokolstva v svojih močeh podprejo, da na ta način omogočijo pričetek gradnje do to jesen čim bo Saz vez vrnil odobrene načrte, se bo z gradnjo pričelo in to v onem obsegu, v kolikor bodo to omogočila denarna sredstva. Za letošnje je predvidena kot prva etapa gradnja nujno potrebne velike dvorane, ki bo služila obnem tudi za telovadnico. Vsem do sedanjim darovalcem in dobrotnikom hvale.

Osja nadloga. Sadna letina kaže to leto izredno lepo. V tem času, ko je pričelo sadje dozorevati ter so pričeli ljudje prežati sladke jabolčnik pa se pojavljajo z dneva v dan vedno večji roji os, ki postajajo prava nadloga. V času letošnje suše je bilo dokaj ugodno vreme za razvoj osjih zaleg, ki jih je najti na številnih mestih v zemlji. Letošnja suša je odpravila sicer komarje zalege, pripravila pa osje, ki je še hujša nadloga.

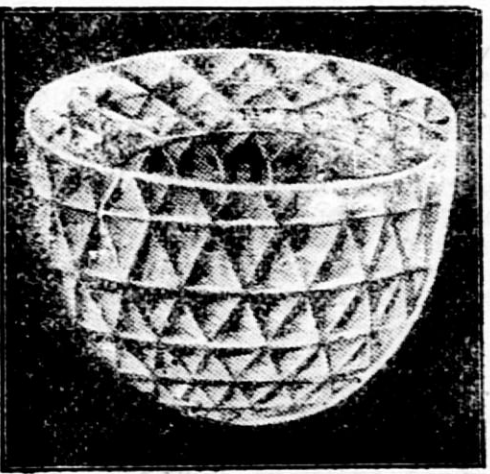
SRAMEŽLJIVOST

V vašem položaju vam preostaja samo en izhod. — Kateri? — Pišite očetu svojega otroka, on bo gotovo kaj storil za vas. — Bojim se, da ne. Pa tudi če bi bil pripravljen kaj storiti, bi se nikoli ne upal obrniti nani. — Zakaj pa ne? — Ker ga ne poznam dobro.

Največji in najmanjši demanti

Najmanjši tehta samo tisočinko karata, največji je pa tehtal 3106 karatov

V znanem češkoslovaškem zdravilišču Piestňanah se muči belgijski veletrgovec iz Antverpna Landau, ki ima v Belgiji veliko brusilnico demantov, kjer je zaposlenih okrog 500 delavcev. Landau nosi na prstih najvišja belgijska odlikovanja, ki mu jih je podelil sam kralj Leopold II. za njegove zasluge za belgijsko trgovino. Kralj je sprejel Landaua v posebni avdienci in pri tej priliki si je dal pokazati najmanjši demant sveta, obruben v Landauovih delavnicah.

Demant »Veliki Mogul«

V Piestňanah se je Landau pobahal s tem redkim demantom novinarjem. Pri-

thkavec med demanti tehta samo tisočinko karata in je tako majhen, da bi jih morali imeti za en gram pet. Krasne bruse robeve tega edinstvenega demanta lahko človek občuduje samo pod močnim povečevalnim steklom. Landau pravi, da je takih demantov na svetu samo 34. Njihovo brušenje zahteva ne samo izredno spretnost, temveč pripravi delavca celo ob vid.

Demantna polja so odkrili leta 1868 v Južni Africi v Kimberleyu. Istega leta se je igral otrok zakonec Van Niekirkovih s kamenčkom, v katerem je spoznal pri njih stanujoči John O'Reilly demant. Slučajno najdeni demant je tehtal 21 in pol karatov. O'Reilly je razen tega vedel, da ima neki domačin podoben kamen, samo da je mnogo večji. Z Van Niekirkom je šel takoj iskat dotičnega domačina, od katerega je Dielkirk kupil dragulj. Dal je zanj vse svoje premoženje, 500 ovac, ko je v vse poljedelsko orodje. Kmalu je pa prodal demant nekemu trgovcu z dragulji v Južni Africi za 56.000 dolarjev. Ta ga je dal obrusiti in prodal ga je angleški grofci Durely za 125.000 dolarjev. Demant je dobil ime »Zvezda Južne Afrike«.

Največji doslej najdeni demant je »Cullinan«, ki ga je našel l. 1905 rudar Frederick Wels v skalni steni rudnika Premier v Pretoriji. Demant je tehtal 3106

GEORGES OHNET:

SERGEJ PANIN

— Zavedam se pa tudi, koliko me vse to stane. Toda v resnici mi ni bilo žal denarja. Samo za nekaj se je bal: za zdravje gospodične de Cernay. Od dneva njune zaroke je bila postala še resnejša in otožnejša. Shujšala je bila, oči je imela udrti, kakor da skrivaj plaka. Če je govoril o svojih skrbih z gospo Desvarennesovo, ga je le ta tolažila:

— Mlada dekleta so vsa taka, poroka jim zmeša glave. Kar pogledite mojo hčer. Čebjka, kakor sraka, skače kakor koza. Pod trepalnicami ima par kresnic. Z Ivanko je zopet drugače; ona je postala pred poroko melanholična, poveša glavo, kakor da je žrtev. Toda s tem si nikakor ne bežite glave, saj bo minilo. Moram pa priznati, da je veselost ene prav tako vznemirjača, kakor potrost druge. Cayrola so te besede nekoliko pomirile. Tudi on je mislil, da je Ivanko vznemirila bližajoča se poroka in zato se za žalost svoje neveste ni več dosti zmenil.

Mihelina in Sergej sta se bila ta čas povsem umaknila v svojo osamljenost. Takoj sta zbežala na vrt, če je prišel kdo v salon in ju zmotil v njunem ljubimkanju. Če je pa prišel kdo na vrt, sta zbežala v uto.

Ta maneuver je ugajal zlasti Sergeju, ki ga je spravil v zadrego vsak Ivankin pogled. Ivanka je namršila obrvi vedno, kadar je zagledala Mihelino s Paninom pod roko, kar je bilo princu zelo neprijetno. Vendar so se pa morali vsak večer srečati za mizo, kajti Sergej in Cayrol sta obedovala pri gospe Desvarennesovi.

Princ se je zaman pogrezal v tihe pogovore z Mihelino. Vzlic temu se je moral zdaj pa zdaj obrniti k Ivanki. Ti trenutki so mu bili zelo mučni. Nepristano se je bal izbruhov, ker je dobro poznal vročevrtno in bojevitost dekle. Zato vpriči Ivanko tudi ni bil tako nežen z Mihelino, kakor sicer. Gospa Desvarennesova je pripisovala to taktu in principu dobri vzgoji, ne da bi slutila, da je to, kar smatra za vzdržnost moža velikega sveta, v resnici samo previdnost v večnem strahu živečega ljubimca.

Ivanka je pa preživljala ta čas peklenske muke. Bila je preveč ponosna, da bi odkrila komu svoje srce po razgovoru, ki ga je imela s Sergejem, preveč razburijiva, da bi mogla mirnega srca gledati srečo svoje rivalinje. Tako je v grozi videla, kako se bliža trenutek, ko bo pripadala možu, ki je sicer sklenila vzeti ga za moža, ki ga pa ni ljubila. Bili so trenutki, ko je hotela razrežiti svojo zaroko, da bi ostala vsaj sama, če že ne more pripadati tistemu, ki ga je ljubila. Toda vedno jo je zadržala misel na boj, ki bi ga morala biti z vso svojo okolico.

Kaj bi pa delala potem pri gospe Desvarennesovi? Morala bi mirno gledati Sergejevo in Mihe-

linino ljubimkanje. Raje zapusti ta dom. S Cayrolom se vsaj umakne temu, prosta bo in morda bo nadomestilo ljubezni spoštovanje, ki ga svojemu možu ne bo mogla odreči. Morda bo otroška, bratovska ali kakršnakoli nežnost nadomestila iluzijo temu dobremu možu, ki bo gotovo rad sprejel vse od svoje Ivanke. Tako vsaj ne bo več videla Mihelino in Sergeja, kako se izprehajata objeta po livadah in stezicah samotnih krajev. Tako ji vsaj ne bo šumelo v ušesih tiho šepetanje dveh srečnih ljubljencev: tako vsaj ne bo več slišala njunih poljubov.

Nekega večera, ko je stopil Sergej v salonček v ulici Saint-Dominique, je našel tam gospo Desvarennesovo samo. Njen obraz je bil resen in strog kakor vedno, kadar je šlo za kaj važnega. Stala je pred pečjo, roki prekržani na hrbtu kakor možki. Bilo je takoj jasno, da je bila namenoma ostala sama. Cayrol, Mihelina in Ivanka so bili na vrtu od koder se je slišal njihov pogovor. Sergeja je zadržalo v srce. Čutil je, da se nekaj pripravlja, toda pripravljen je bil odstraniti vsako oviro. Zato je ohranil mirno kri in spoštljivo pozdravil gospo Desvarennesovo, ne da bi izdal njegov obraz le najmanjši nemir.

— Dober dan, princ, — je dejala gospodinja, — danes ste prišli zgodaj, vendar pa ne pred Cayrolom. Toda ta ne ve več, kaj dela. Sedite. Pogovoriti se moram z vami o nečem. Gotovo veste, da se deklica, kakor je moja hči, ne omoži, ne da bi njena zaroka dvignila nekaj prahu. Jeziki so v naši oko-

lici gibčni, peresa tudi. Na uho mi je prišlo marsikaj nelepega o vas in dobila sem precejšen kupček anonimnih pisem, nanašajočih se na vas.

In ko je Sergej s kretnjo pokazal svojo nevoljo, je nadaljeval:

— Le nikar se ne razburjajte, saj nisem poslušala takih čenč in anonimna pisma sem sežgala. Eni so mi pravili, da ste razuzdanec, zmožen vsega, če hočete doseči svoj cilj. Drugi so namigavali, da niste princ, da niste Poljak, da ste bili rojeni v Ternesu kot sin ruskega kočijaža in šivilje, da ste živeli na stroške gosposke Anne Monplaisirove, zvezde varijetnih gledališč in da se ženite, da bi mogli z denarjem moje hčere poravnati svoje dolgove.

Bled ko smrt je princ vstal in vzkliznil s pridušnim glasom:

— Milostiva! ...

— Sedite, dragi moj, — ga je prekinila gospa Desvarennesova, — če vam pripovedujem te stvari, je to dokaz, da jim ne verjamem. Drugače bi sploh ne govorila z vami; prepovedala bi vam bila dostop v hišo. S tem bi bilo vse povedano. Gotovo je, da niste angel. Toda tiste grehe, ki ste jih storili, je mogoče odpustiti sinu in če gre za zeta, se nekatere matere takim grehom smejejo.

Vi ste princ, lep fant, bili ste ljubljani. Imeli ste proste roke, to je bila torej vaša zadeva. Toda čez nekaj dni postanete mož moje hčere in zato je nujno potrebno storiti nekatere ukrepe. Pričakovala sem vas, da bi izpregovorila z vami o vaši ženi, o vas in o sebi.